

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 529/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА, предузетника ТР „ББ“ ..., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Гордана Живковић, адвокат у ..., против тужених Република Србија, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу и АД Индустрија обуће „Београд“ Београд, Кумодрашка број 263, кога заступа директор Драгиша Анисијевић, ради утврђења права својине, вредност предмета спора 9.055.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2575/21 од 15.12.2021. године, у седници већа одржаној 22. септембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2575/21 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2575/21 од 15.12.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Привредни апелациони суд је пресудом 1Пж 2575/21 од 15.12.2021. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Привредног суда у Пожаревцу П 289/20 од 26.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П 289/20 од 19.03.2021. године, којом пресудом је (у првом ставу изреке) одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник пословног простора укупне нето површине 129,42 м², који се користи као продавница ... и налази се у четири нивоа: подрум, ниско приземље, приземље и високо приземље и састоји се од десет просторија у објекту других делатности број 1, изграђен на КП бр. КО ..., у свему према елаборату геодетских радова за упис посебног дела објекта од 06.08.2019. године сачињеном од стране геодетске радње „ВВ“ ..., ГГ ПР ..., по основу куповине, што би тужени Република Србија, као уписани власник објекта и АД Индустрија обуће „Београд“ (Вождовац) Београд, као ималац права коришћења на објекту, били дужни да признају, трпе и дозволе да се тужилац укњижи као власник у јавним евиденцијама о правима на непокретностима по основу пресуде; одбијен тужбени захтев којим да се утврди да је тужилац власник објекта број 1, 2 и 3 – других делатности, сви изграђени на КП бр. ... КО ..., које су непокретности уписане у листу непокретности број ... КО ..., по основу куповине, што би тужени Република Србија, као уписани власник објекта и

АД Индустрија обуће „Београд“ (Вождовац) Београд, као ималац права коришћења на објекту, били дужни да признају, трпе и дозволе да се тужилац укњижи као власник у јавну евиденцију о правима на непокретностима по основу пресуде (у другом ставу изреке) и одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужилац ималац права коришћења КП број ..., земљиште под зградом – објектом површине 037 ари, на КП, земљиште под зградом – објектом површине 031 ари, на КП, земљиште под зградом – објектом површине 011 ари, односно КП ... цела велика, површине 1,16 ари, уписно у лист непокретности број ... КО ..., што би тужени АД Индустрија обуће „Београд“ (Вождовац) Београд, као ималац права коришћења на објекту, био дужан да призна, трпи и дозволи да се тужилац укњижи као ималац права коришћења у јавним евиденцијама о правима на непокретности по основу пресуде (у трећем ставу изреке) и обавезан је тужилац да првотуженој исплати износ од 93.000,00 динара на име трошкова парничног поступка (у четвртом ставу изреке).

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/2011 ... 18/2020) предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је испитао испуњеност услова за дозвољеност ревизије по наведеној одредби закона и закључио да у конкретном случају за то нису испуњени услови.

У ревизији тужилац не наводи ниједан разлог због којег би ревизија била изузетно дозвољена, који би се тичао правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити указује на потребу за уједначавањем судске праксе, нити на потребу за новим тумачењем права. Нити тужилац изричито указује на такву потребу, нити таква потреба произилази из спорности на коју се ревизијом указује.

Ревидент указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка, наводима који се тичу доказивања у судском поступку, чињеница на којима се темељи активна легитимација и чињеница којима се она оспорава, затим наводима о терету доказивања, о претходном испитивању тужбе и оцени доказа. Тим наводима тужилац настоји да докаже идентитет уговорних страна у уговору на коме темељи тужбени захтев. Даље, истиче да је погрешан упис имаоца права коришћења од стране Републичког геодетског завода на предметним објектима. Међутим, како је прописно одредбом члана 404. Закона парничном поступку, посебна ревизија може бити изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, дакле не и због погрешне примене процесног права, односно повреда одредаба парничног поступка,

нити због погрешно утврђеног чињеничног стања. Одлука о недоказаности активне легитимације, са једне стране тиче се конкретног чињеничног стања, те не може бити основ за посебну ревизију. Са друге стране, одлука о активној легитимацији може бити условљена материјалном правом, али у конкретној ситуацији ревидент не указује на погрешну примену материјалног права која је условила одлуку о недостатку активне легитимације на страни тужиоца.

Нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву за утврђење права својине и права коришћења у корист тужиоца, засновали на недоказаности чињенице да је управо тужилац закључио уговор на коме заснива тужбени захтев, као основу стицања својине и на закључку да нису испуњени услови за стицање својине од стране тужиоца по основу одржаја. Према томе, према предмету тражене судске заштите и према разлозима пресуђења, нема основа за изузетну дозвољеност ревизије. То је разлог због кога је одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Вредност предмета спора од 9.055.000,00 динара не прелази ревизијски цензус од 100.000 евра на дан подношења тужбе, те је ревизија недозвољена, по одредби члана 485. Закона парничном поступку, те је одлучено као у другом ставу изреке, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић